

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVIII. ČÍSLO 8 AUGUST 2010

**Kampaň pre Ježiša - Duchovná obnova - Sedem hlavných hriechov
Rozhovor s novokňazom Viliamom Vlčkom - S2G Band - Pozvánka od skautov
Svedectvo o uzdravení - Sedmopočetníci: Patróni gréckokatolíckej farnosti**

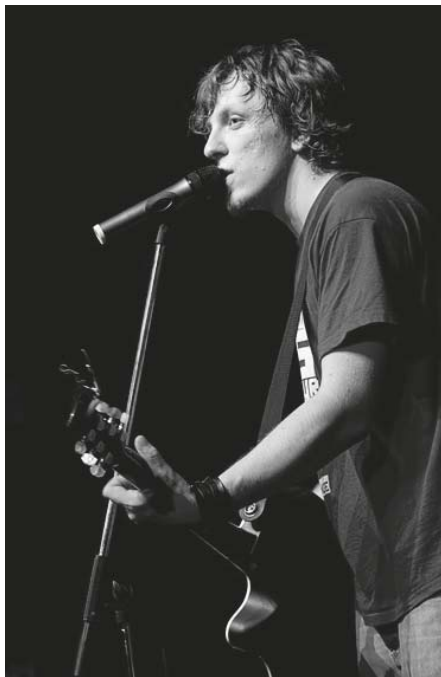
15. duchovná obnova

23. a 24. júl 2010, Farský kostol sv. Bartolomeja v Prievidzi

Koncert eSPé a Timothy

16. júl 2010, Dom kultúry v Prievidzi

Kampaň pre Ježiša špeciálne v Prievidzi

8/10

Čo je? Takto znelo hlavné motto už jedenásteho ročníka evangelizačného podujatia s názvom Kampaň pre Ježiša. Kampaň v priebehu svojej existencie prešla viacerými formami. Toto leto to bola štvordňová evangelizácia iba v jednom meste. Organizátori si vybrali práve Prievidzu, kde kampaň realizovali v dňoch 14. až 17. júla 2010.

Cieľom bolo zotrvať na jednom mieste viac dní a zasiahnuť ho čo najhlbšie rôznymi spôsobmi zdieľania evanjelia. Realizácia tejto kampane bola výsledkom spojenia síl viacerých organizácií a spoločenstiev (Spoločenstvo pri Dóme sv. Martina, Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže, Mládež pre Krista, Timothy Sound, projekt Godzone, farnosť Prievidza, rehoľa piaristov v Prievidzi, Spoločenstvo SP a Spoločenstvo Christian).

Čo je?

Slogan tohtoročnej kampane znie možno trochu provokujúco, ale práve to bol jeden z jeho zámerov. Doplňujúcimi slovami motta boli slová „zaručené“ a „podstatné“. Cieľom sloganu bolo vzbudiť v ľuďoch záujem o existenčné otázky, ktoré si mnohí počas života kladú: „Čo je podstatné?“ a „Čo je zaručené?“ Odpoveď nachádzame v Božom slove: „....máme nádej v živého Boha, ktorý je Spasiteľom všetkých ľudí...“ (1Tim 4,10). Organizátori c

chceli priniesť ľuďom zvesť o tom, že Boh, Ježiš Kristus, je tým pevným základom, o ktorý sa dá v živote oprieť. Že je tu pre každého bez rozdielu a každému ponúka záchranu, nový začiatok a ďalšiu šancu.

Ako to vyzeralo?

Každý „kampaňový“ deň bol iný svojím priebehom, no obsah šírenia evanjelia zostával stále rovnaký. Už v stredu sa vybralo takmer 60 mladých ľudí v zelených tričkách do ulíc Prievidze zdieľať s jej obyvateľmi svoje svedectvo o živom Bohu a pozývať ich na hlavný program, ktorý prebiehal podvečer na Námestí slobody. Hlavný program pozostával z pásma hudby, o ktorú sa postarala evangelizačná kapela Christallinus, a slova, ktoré predstavovali rôzne svedectvá a povzbudenia pre ľudí, ako aj hlavný cieľ - ohlasovať evanjelium na verejnom mieste.

Štvrtok bol svojím priebehom podobný strede (čo sa týka hlavného programu na námestí). Pôsobenie členov tímu kampane sa rozšírilo aj vizuálne – vďaka kreatívnemu tímu, ktorý po celom meste rôznymi spôsobmi dával ľuďom na vedomie, že sa tu niečo deje. Takisto realizátori kampane spoločne absolvovali svätú omšu vo farskom kostole, kde mal vedúci spoločenstva Mário Tomášik krátke slovo.

Koncerty i aktívna pomoc

Piatkový deň sa pre zmenu niesol v znamení Godzone. Evanjelizačný projekt zameraný najmä na mladých ľudí pripravil večerný program v Dome kultúry. Pásmo kvalitnej hudby, slova, projekcie, tanca a divadla v sebe taktiež niesol myšlienku evanjelia a posolstva nádeje. Okrem večerného programu bolo náplňou piatkového dňa aj fyzická

pomoc. Aby sa evanjelium nešírililo slovami, ale bolo potvrdené aj skutkami, jedna skupina účastníkov vypomáhala pri rekonštrukcii miestnej fary a druhá skupina pomáhala pri čistení školského dvora u piaristov. Sobotný záverečný deň bol zameraný najmä na modlitby za Prievidzu a vrcholil worshipovým večerom v Dome kultúry, ktorým účastníkov sprevádzali kapely eSPé a Timothy.

Na záver

Mnoho účastníkov prievidzskej časti Kampane pre Ježiša by mohlo vydávať svedectvo o tom, čo počas kampane prežili, a o tom, že Boh skutočne konal - v ľuďoch okolo, aj v nich samých. Veríme, že to, čo sme počas týchto dní zasiali v Prievidzi, časom vzrastie a prinesie ovocie spásy pre celé mesto. Boh žehnaj Prievidzu!

Michal Steiner, Anička Antalová
Text a foto: www.martindom.sk
redakčne upravené a krátené

Jubilejná 15. duchovná obnova

Jubilejná 15. duchovná obnova prievidzských ruženčiarov sa uskutočnila 23. a 24. júla 2010 vo farskom kostole sv. Bartolomeja na tému "Sedem hlavných hriechov". Obnovu viedol prievidzský rodák dp. PaedDr. ThLic. Marcel Puvák, moderátor televízie Noe.

Duchovná obnova bola doplnená rôznymi pobožnosťami, ružencom, korunkou k Božiemu milosrdenstvu, večeradlom Panny Márie a adoráciami. Súčasťou obnovy bola po oba dni aj svätá omša a sviatosť zmierenia, ktorú obetavo vysluhoval dp. Puvák. Vďaka nášmu Bohu a Panne Márii, ktorí boli stále prítomní medzi nami a otvárali nám srdcia i mysle, aby sme viac poznávali kresťanský život a milovali to, čo máme milovať - čnosti, a vyhýbali sa

nečnosťami a nerestiami, ktoré urážajú nášho Pána a poškodzujú našu dušu, draho vykúpenú Pánom Ježišom. Aj touto cestou veľké Pán Boh zaplatí a úprimná vďaka exercitátorovi za prednášky, ktoré boli podané s veľkou horlivosťou a osobným nasadením. Prítomní z Prievidze a okolia boli veľmi povzbudení pre ďalší duchovný rast vo viere a osob-

nom vzťahu k nášmu Bohu.

Podakovanie patrí aj p. dekanovi Martinovi Dadovi za duchovnú podporu, usporiadateľom a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k úspešnému priebehu tejto duchovnej obnovy.

E. Pogorielová

Sedem hlavných hriechov

Pre tých, ktorí sa nemohli zúčastniť Duchovnej obnovy, ale aj pre jej účastníkov, ponúkame niekoľko myšlienok z prednášok o siedmich hlavných hriechoch.

Pýcha - pred Bohom, sebou i pred inými. Opakom pýchy je pokora. Pekným príkladom je podobenstvo o farizejovi a mýtnikovi. Pýcha rozdeľuje, pokora spája. Pyšný druhých zhadzuje, plodí nepriateľstvo. Je nezávislý na Bohu, chce si riadiť život sám. Lieky na pýchu sú: 1. spytovanie svedomia a sviatosť zmierenia, vidieť seba správne v Duchu Svätom; 2. služba iným - príklad: Pán Ježiš umýva apoštolom nohy; 3. menej myslieť na seba a viac na druhých, vidieť ľudí a svet ako Boží dar.

Lakomstvo - závislosť na hmotných veciach. Lakomec myslí iba na seba. Závislosť ho zotročuje, chce mať vždy viac. Je to deformácia radosti z hmotných statkov. Môže byť aj duchovné lakomstvo voči blížnemu. Všetko, čo máme, je Božie, sme správcami, nie vlastníkami vecí. Keď niečo stratíme, povieme si: bola to iba vec. Liekom na lakomstvo je štedrosť. Štedrý je ten, ktorý dáva

tolko, až to bolí. Sme závislí na Bohu, od ktorého všetko máme, nemáme byť závislí na veciach. Štedrosť vedie k slobode od vecí.

Smilstvo - nezriadená sexuálna túžba ničí dušu i telo. Je to dominantná túžba vlastniť druhého. Zvrátenosťou je násilné dobývanie, keď druhý je len prostriedkom na uspokojenie. Sexuálna túžba bez lásky je sebecká. Láska sa dáva, obšťastňuje druhého. Sex sa dotýka hlbokšej intimity človeka, preto má byť spojený s láskou. Liekom proti smilstvu je dívať sa na druhé pohlavie Božími očami, mať kresťanský, nie zvierací prístup. Dôležité je mať sexuálnu túžbu pod kontrolou, treba prosiť Boha o pomoc, keď sa tieto túžby nevládajú.

Závisť - spôsobuje hnev, pocit krivdy, nespokojnosti, vidí všade nepravdivosť. Boh je pre nás viac ako spravodlivosť, po ktorej túžime. Veci nie sú vždy také, aké ich vidí-

me. Čo vidíme ako slabé, nemusí byť slabé a naopak, čo sa zdá byť silné, nemusí byť. Treba sa nám naučiť obdivovať Božie dary v človeku. Máme slúžiť s darmi, ktoré sme dostali. Tajomstvo spokojnosti je v tom, že sa tešíme z toho, čo máme. Boh nám dal toľko, koľko sa do nás zmestí. Prioritou je Boh - Boh nám dáva všetko a s tým sa máme uspokojiť. Pozerajme na svet ako na Boží dar, nenechajme sa zožierať závisťou, nestaňme sa Kainmi.

Obžerstvo - posadnutie jedlom a pitím. Život je úžasnou oslavou Boha, ale máme vždy dodržiavať hranice. Korene obžerstva môžu byť napríklad v nízkej sebadôvere. Treba hľadať korene tohto hriechu. Jedlo má posilňovať a nie poškodzovať telo. Jedlo a pitie sú Božie dary. Nesprávny postoj k nim vedie k seba poškodzovaniu. Jedlo a pitie nesmie ovládnuť náš život. Treba nám odovzdať problémy do Božích rúk. Liekom na tento hriech je pôst a cvičenie v askéze. Náš život nestojí na jedle a pití, ale na prítomnosti Boha v našich dušiach. Naším cieľom je večný život, preto sa máme pripodobňovať k Ježišovi.

Hnev - používame ako prostriedok na dosiahnutie svojho cieľa. Môže byť aj pozitívny hnev, keď zvýši našu horlivosť v dobrom. Hriechom sa stane, keď nás prerastie a narobí veľké škody, prináša ľútosť. Podstatou hnevu je bolesť. Je to emotívny stav rôznej intenzity - krik, agresivita, podráždenosť. Hnev často narúša vzťahy. Treba ho ovládať, lebo hrozí nebezpečenstvo pomsty. Hnev vedie aj ku zlým skutkom. Ako dlho trvá náš hnev? Budme dobrí k tým, čo nám ublížili, nikdy neodplácajme

zlým za zlé. Aby bol hnev dobrým, musí byť ozdobený láskou. Nedovoľme, aby v nás zapustil korene, aby sme nemali voči niekomu predsudky. Musíme byť lepší, láskaví, dobrí. Nevyhľadávajme situácie, ktoré vyvolávajú konflikt. Liekom proti hnevu je pranie dobra, "zahryznúť si do jazyka", modliť sa o múdrosť, požehnávať druhých.

Lenivosť - záhaľka plodí zlé myšlienky. Človek stratí chuť na Boha. Lenivosť môže viesť až k zúfalstvu. Potrebné je pestovať osobný vzťah k Bohu, posilňovať vieru, že Boh je môj otec, ktorý chce moje šťastie. Liekom na lenivosť je radosť zo života, pozitívne napĺňanie mysle, prehlbovanie láskyplných vzťahov k Bohu a Panne Márii, k rodine i všetkým ľuďom. K tomu nech nám pomáha aj modlitba **Otče náš**:

Nehovor Otče - keď sa nechováš ako dieťa.

Nehovor náš - keď nie si so svojím blížnym spojený láskou.

Nehovor ktorý si na nebesiach - keď myslíš len na pozemské veci.

Nehovor posväť sa meno tvoje - keď ho sám znesväcuješ.

Nehovor príd kráľovstvo tvoje - keď hľadáš hmotné úspechy.

Nehovor buď vôľa tvoja - keď nie si ochotný zachovávať desatoro.

Nehovor chlieb náš každodenný - keď sa nestaráš o biedu iných.

Nehovor odpusť nám naše viny - keď niekoho nenávidíš.

Nehovor neuved' nás do pokušenia - keď máš v úmysle hrešiť.

Nehovor zbav nás zlého - keď proti zlu nebojuješ.

Nehovor Amen - keď každé slovo nemyslíš úprimne a vážne.

Spracovala: E. Pogorielová

Pán nám dáva poznať cez ľudí, že nás má rád

Novokňaz Viliam Vlčko (55), ktorý dlhé obdobie žil so svojou rodinou v Prievidzi, pochádza z Topoľčian. Na strednú stavebnú školu dochádzal do Nitry. Má sestru Máriu (59). V mladosti sa chcel stať kňazom, no tento jeho plán stroskotal na tom, že nebol prijatý na štúdium teológie. Neskôr po formácii v saleziánskej reholi mu predstavení odporučili oženiť sa. S manželkou Magdalénou vychoval synov Karola (27) a Alojza (26). V roku 2000 ovdovel, milovaná manželka zomrela po boji s rakovinou. Po tejto kľúčovej udalosti uvažoval, čo ďalej so životom. Asi po roku si bol istý tým, že v sa v ňom opäť prebúdzia kňazské povolanie. Počas piatich rokov popri zamestnaní diaľkovo študoval teológiu v Badíne. Neskôr absolvoval formáciu v seminári, kde sa už intenzívne pripravoval na kňazstvo. Vlani bol vysvätený na diakona a 19. júna 2010 v Banskej Bystrici z rúk diecézneho biskupa Rudolfa Baláža prijal kňazskú vysviacku.

Pán kaplán Viliam, vaša vytúžená cesta ku kňazstvu bola plná milostí i prekážok. Aká bola?

Trvala asi 39 rokov. Som nesmierne šťastný, že Pán mi dal tento nezaslúžený dar - i napriek tomu, že to trvalo tak dlho. Tá dĺžka hovorí o vytrvalosti z mojej strany, čo je dar od Pána, ale zároveň i o nedokonalostiach, ktoré sa tak dlho museli formovať, aby som bol schopný prijať kňazstvo. Dodal by som k nej ešte to, že do nej nepočítam osemnásť a pol roka v sviatostnom manželstve, pretože som sa preň rozhodol slobodne a nepomýšľal som vtedy na kňazstvo. Keď mi ľudia po vysviacke gratulovali, hovoril som im, že netreba gratulovať mne, ale Pánovi, že to so mnou dotiahol až sem.

Čo bolo vašim svetlým bodom počas prípravy na kňazstvo?

Som si vedomý mnohých mojich ne-

dostatkov, ktoré som musel na dlhej ceste prekonávať. K tej dĺžke treba povedať, že osemnásť a pol roka v sviatostnom manželstve sa neráta, lebo som sa rozhodol slobodne pre manželstvo a nepokukával som vtedy na kňazstvo. Musel som sa popasovať s rôznymi vecami, napríklad s tým, že som už starší. V novembri budem mať 56 rokov. A je len na Bohu a jeho vôli, koľko mu ešte budem môcť slúžiť. Samozrejme, že som si to plne uvedomoval. Svetlým bodom bolo pre mňa pochopenie skutočnosti, že námaha a prekonávanie dlhej prípravy stoja za odslúženie čo i len jedinej svätej omše, ktorá má nevyčísľiteľnú hodnotu a cenu. Takže na konci tejto cesty vidím veľký zmysel celého svojho snaženia.

Máte nejaký nezabudnuteľný zážitok z vašich ciest vlakom?

Zaujímavá zmena témy, ale aj tá

súvisí s mojim kňazstvom. Ako železničiar som mal možnosť veľa cestovať po Európe. Plnil som si tým moje želania a sny. Obetoval som ich však svojmu kňazskému povolaniu, lebo v živote sú aj dôležitejšie ciele ako tie pozemské. Jedným z nich bolo u mňa i nasledovanie povolania. Z mnohých humorných príbehov si spomínam na návštevu Gibraltáru, britskej drážavy na juhu Pyrenejského polostrova. Išli sme sa tam pozrieť na voľne žijúce opice. Vracali sme sa loďou z Maroka do Španielska. Ešte v Afrike som si kúpil chlieb, lepšie povedané arabské chlebové placky. Ako sme tak sledovali už spomínané opice, jedna z nich zrazu šikovne príbehla k môjmu ruksaku a doslova mi tie placky z neho ukradla. Na vyčnievajúcej skale, kam som sa nevedel dostať, mi ich pred mojimi očami zožrala.

Mnohí sme videli vašu radosť a odovzdanosť, ktoré z vás žiarili pri slúžení primičnej svätej omše v Prievidzi. Ako ste však prežívali prvú svätú omšu svojho kňazského života po vysviacke v Banskej Bystrici?

S napätím a strachom zo zodpovednosti, ale aj s nesmiernym šťastím a radosťou, že sa stalo skutočnosťou to, po čom som tak veľmi túžil, že mi Boh dal dar kňazstva.

Koho vám poslal Pán na pomoc pri rozhodnutí sa pre kňazstvo?

Rozhodnutie sa musí zrodiť v srdci, a tak to bolo aj u mňa. Pravdou však je, že na rozhodnutia majú veľký vplyv aj tí, ktorých nám posielala Boh do cesty. Určite to bol úplne na začiatku kanonik Ladislav Dorušák a jeho kapláni, ktorí pôsobili v čase mojej mladosti v Topolčá-

noch, odkiaľ pochádzam. Taktiež to bol salezián Don Jozef Izakovič. A ku koncu mojej púte za kňazstvom to bol pán dekan Ján Bednár a otec biskup Rudolf Baláž, ktorí pochopili, že ma Pán zavolať a pomohli mi povolanie realizovať.

Vieme, že sa radi modlíte svätý ruženec. Čo pre vás znamená Panna Mária?

Ako pre každého z nás je aj pre mňa predovšetkým Nebeskou Matkou. Toto si viac uvedomujem aj preto, že pozemská matka mi už zomrela, rovnako ako moja najbližšia osoba, manželka Magdaléna.

Čo odkážete Prievidžanom, ktorí sa spolu s vami tešia z vašej kňazskej služby?

Prievidžanom som nesmierne vďačný za modlitby. Pán nám dáva poznať cez ľudí, že nás má rád. Viem, že mnohí ľudia sa za mňa úprimne modlili, Pán mi to dal spoznať cez mnohé situácie. Napríklad som mal veľmi dobrého priateľa pána kostolníka Janka Málíka. Mali sme mnoho spoločného - aj v živote. Chodil do školy v Šaštine, kde dostal saleziánsku duchovnú formáciu, ktorú som mal aj ja. On sa za moje povolanie veľmi horlivo modlil a bol jedným z tých, ktorí mi ho vymodlili. Ako 90-ročný bol na mojej kňazskej vysviacke 19. júna 2010 v Banskej Bystrici i v Prievidzi na primičnej omši

o týždeň neskôr. A potom si ho Pán 3. júla povolal k sebe. Dočkal sa teda naplnenia môjho povolania. A ja, už ako kňaz, som v Dome kresťanskej nádeje v Bojniciach na cintoríne spolu s ostatnými oltárnymi spolubratmi za neho slúžil svätú omšu pred pohrebom. To som urobil s veľkou vdáčnosťou a rád. Som presvedčený, že sa treba veľa modliť za tých, ktorí sa pripravujú na duchovné povolanie, a tiež za tých, ktorí už Pána nasledujú, aby vytrvali. A treba sa modliť aj za pripravujúcich sa na manželstvo a za tých, čo už sú manželmi, aby tiež mali dostatok síl. Toto je môj odkaz Prievádzanom, ktorých teraz opäť ich prosím o modlitby. Aj ja sa modlím za vás.

Za rozhovor ďakuje Anka G. Vavrová

TIP: O podrobnostiach cesty Viliama Vlčka za kňazstvom sme sa zhovárali pri príležitosti jeho diakonskej vysviacky vo vlaňajšom júlovom čísle Bartolomeja. Ak ho už doma nemáte, pohľadajte si ho na farskej stránke www.farapd.sk, kde nájdete vo formáte PDF aj všetky ostatné čísla z minulých ročníkov.

Vyhlásenie patrónov gréckokatolíckej farnosti

Po predložení návrhov veriacich gréckokatolíckej farnosti v Prievdzi vybral vладыka Peter Rusnák za patrónov prievdzskej farnosti sv. Sedmopočetníkov. V nedeľu 1. augusta 2010 sa konala slávnosť vyhlásenia patrónov a zároveň prvá odpustová slávnosť v prievdzskej gréckokatolíckej farnosti.

„Mnohaja lita, blahaja lita,“ odpovedali prítomní na všetky úvodné požehnania so sviecami otca biskupa vладыку Petra Rusnáka, bratislavského eparchu gréckokatolíckej cirkvi. Otec biskup žehnal sviecami štyrikrát na všetky svetové strany. Na tejto slávnostnej liturgii boli prítomní aj gréckokatolícki kňazi z okolitých farností, otec Igor Cin-

gel', správca gréckokatolíckej farnosti Prievdza, a dekan rímskokatolíckeho dekanátu Prievdza Martin Dado. Do Prievdzy prišli na odpustovú slávnosť aj gréckokatolíci z Humenného a Jánovej Lehoty.

„Pod'te, pokložme sa a padnime pred Kristom,“ odpovedal prítomný ľud, ktorý zaplnil lavice do posled-

ného miesta. Vedno sa modlili grékokatolíci i rímskokatolíci. Pri slávnosti bola požehnaná ikona nových ochrancov Prievidze, slávnych Sedmopočetníkov, sv. Cyrila a Metoda, Klimenta, Nauma so Sávom a Gorazda s Angelárom, ktorí sú neotrasiteľnými stĺpmi slovanskej cirkvi. Ako sa v liturgii viackrát spomínalo, boli to Božím Duchom naplnení bojovníci nášho slova, ktorí odhánali démonské učenie a modlili sa k Bohu, aby duším darovali pokoj a veľké milosrdenstvo. Otec biskup Rusnák poukázal v kázni na to, aby

si ľudia náuku Cirkvi nevysvetľovali po svojom. Dnes ľudstvo nesie veľký trend hmoty a človek sám vo svete ťažko obstojí. Zdôraznil, že Ježiš založil Cirkev ako spoločenstvo. Pripomenul, že Boh nám pošle do cesty ľudí a my sa máme v pokore stať Ježišovým obrazom. Pán nás chce dať do úzkeho zväzku Cirkvi. Aj apoštoli v Božom slove zdôrazňujú úlohu spoločenstva. Máme žiť tak ako tí, ktorí uverili v Božiu lásku. Aby si okolitý svet mohol aj o nás v tejto dobe povedať: „Pozrite, ako sa milujú.“

Pár otázok pre vladkyu Petra Rusnáka, bratislavského eparchu:

Otec biskup, ako vidíte budúcnosť grékokatolíkov v tejto farnosti?

Určite by som ju rád videl optimisticky v tom prípade, ak naši veriaci budú verní odkazu, na základe ktorého vznikla východná cirkev na území Slovenska. Je to evanjelizačná láska, sila Cyrila a Metoda, lebo z toho sa zrodila naša cirkev na Slovensku. Keď naši veriaci budú verní ich odkazu aj v tomto regióne, kde sa nachádzajú v menšine, budú skvostným prínosom do celkovej kytice obradov Cirkvi.

Čo pre vás znamená obeta p. biskupa Gojdiča - obeta lásky ku Kristovi?

Veľmi živý a silný príklad. Ved' na biskupskom stolci prešovskej eparchie sedel takýto svätý muž, fyzicky nepatrný, ale s úžasnou veľkou silou Ducha Svätého. Na ňom Boh ukázal, akú silu dokáže cez nás, slabých ľudí, poskytnúť tomuto svetu, ak sa Mu dáme celým srdcom. Tak, ako to robil u pána biskupa, môže konať s každým z nás.

Aký dojem na vás urobilo dnešné dopoludnie v Prievidzi?

Len ten najlepší. Bol tu veľký počet veriacich z iných farností i rímskokatolíkov, čo je znakom jednoty a spoločenstva. Všetci pozorne počúvali homíliu a zapájali sa do liturgie. Bolu tu hmatateľne cítiť Ducha Svätého a vzájomnú bratskú lásku.

Pripravili Anka G. a Mária K

Čo znamenal pre ružencové bratstvo jeho dlhoročný horliteľ Ján Málík

8/10

Spomienky

Konstantin: Ružencové spoločenstvá (ruže) prežívali aj počas totality. Po získaní slobody bolo potrebné všetkých, čo sa modlili ruženec, podchytiť a nanovo včleniť do ružencového bratstva. Pán použil organizačný talent a prirodzenú autoritu osobnosti p. Málíka na zorganizovanie ružencového bratstva a jednotlivých ruží (pod vedením dominikánskej rehole) v Prievidzi a v okolí. Pán Ján Málík zastával viac ako 10 rokov funkciu horlíteľa ružencového bratstva, ako aj dekanátneho horlíteľa. Pod jeho vedením sa konštituovalo ružencové bratstvo ako významná súčasť farnosti pri zabezpečovaní modlitbovej podpory a duchovnej formácie veriacich.

Anka: Milosrdný Boh si nás vedie k očiste duše i tela, ak mu povieme svoje áno a plníme jeho vôľu. Iba Pán vie, koľké roky sme mladí i starší putovali do Solky na krížovú cestu. Ďakujeme Pánovi, že si za dôležitý nástroj týchto putovaní za ním na Golgotu vybral pútnika Jána Málíka s manželkou. Bolo to v plúšti, snehu, za dažďa, ale aj za pohľadzajúcich lúčov slnka. Žiadnymi slovami vďaka sa nedá vyjadriť, čo pre nás znamenali a budú znamenať obety krížových ciest, svätých omší, kňazov, sestričiek vincentiek i náš pútnikov z Prievidze a okolia. Vďaka Ti, Ježišu ukrižovaný, vzkriesený a milosrdný!

Terézia: Čo sa mi vybaví pri spomienke na pána Málíka? Nuž, neodmysliteľne jeho vzťahujúca sa ruka k mojej ruke, pri ktorej som cítila rozdávaciu úprimnosť jeho jednoduchého srdca. Tiež dobrota, ktorou nás stále požehnával - milo, nevťeravo. Mám na jazyku jednu krásnu formulku: „Žiar lásky Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, obetujem Ti Pane za jeho dušu.“ Nikto sa ma tak nedotýkal, iba moja stará mama a on. Hoci sme sa veľmi málo rozprávali, nech mu Pán ukáže svoju tvár a odmení jeho duši každé dobro, ktoré vo mne zanechal.

„Aj keď našu zem neustále zaplňajú hroby a množia sa cintoríny, v ktorých človek vzatý zo zeme sa do nej navráti, ľudia, ktorí upierajú svoj zrak k hrobu Ježiša Krista, žijú v nádeji zmŕtvychvstania.“

Karol Wojtyła (Ján Pavol II.)

Eva: Nedávno po svätej omši vo farskom kostole sv. Bartolomeja si ku mne prisadla narýchlo s pohnútkou v srdci moja dobrá známa. Vyt'ahovala vreckovku a v plači mi pošepala: „Mne je odrazu tak smutno za pánom Málikom! Necítiš aj ty to prázdne miesto? Ved' dotĺklo jedno dobré srdce!“ Áno. Jeho úctivosť, pomoc, či spolupráca boli pre mňa výnimočné. A tak sme si poplakali spolu. Mnohí sme cítili, že jeho srdce bolo hlboko zakorenené v Máriinom. Večeradlá, dlhoročnú prácu kostolníka a ďalšie služby v Cirkvi vykonával s láskou. Ochota a spoľahlivosť daného slova prísľubu prichádzali i so svojím ovocím - a to bola radosť.

Ako služobník Božieho chrámu radosť rozdával a nás priťahoval k mnohým dobrám, i tým jeho áno, ktoré bývalo jednoznačné: „Tak, ako nám radí Sv. Písmo.“ Mnohých povzbudzoval k spolupráci a k láske v Máriinej škole. Panna Mária cez neho rozsiela svoju lásku medzi nami i v nás. A kam smeroval jeho život? Cez Fatimu do Zaslúbenej zeme. Cez ľútosť s radosťou hovorím - šťastný to človek! V deň jeho odchodu bol sviatok Navštívenia Panny Márie, „fatimský výťah“. Cez živý ruženec sa mu otvorila večná vlasť - domov v nebi.

Pripravili Anka G. a Mária K.

Hudobné spomienky na Jána Pavla II.

„Bol to pre nás fantastický večer! Ďakujeme všetkým vám za skvelú atmosféru. Bolo nám potešením byť v Trnave a hrať pre vás. Už sa nemôžeme dočkať Košíc. Úžasné publikum! Ďakujem!“ Takýto odkaz nechal na internete poľský dirigent a skladateľ Piotr Rubik svojim slovenským fanúšikom, ktorí si nenechali ujsť jeho prvý koncert na Slovensku.

Koncert sa uskutočnil v sobotu 19. júna 2010 v Mestskom amfiteátri v Trnave pod záštitou trnavského arcibiskupa Mons. Róberta Bezáka. Amfiteáter naplnený do posledného miesta si mohol vypočúť koncertné pásmo Santo Subito venované pamiatke poľského pápeža Jána Pavla II. Pásmo zachytáva kľúčové okamihy jeho životnej cesty - od narodenia, cez lásku k divadlu, horám, povolania ku kňazstvu, až po roky v pápežskej službe, smrť a sponťanne hlasy ľudí, ktorí žiadali, aby bol „ihneď svätý“ (santo subito). Na otázku, prečo vznikla cantobiografia Santo Subito, jej autor Piotr Rubik odpovedá jednoducho: „Aby ľudia na Jána Pavla nezabudli.“

Piotra Rubika slovenskí poslucháči dobre poznajú. Očaril ich v roku 2005 svojím prvým veľkým dielom Tu Es Petrus (Ty si Peter). Oratórium malo byť darom hudobníkov k pápežovým narodeninám. Ján Pavol II. sa síce jeho premiéry už nedožil, ale dielo sa stalo jeho dôstojným a nezabudnuteľným epitafom.

Kto v Trnave očakával váženého dirigenta s nudným vystupovaním, bol prekvapený mladistvým zjavom, chlapčenskými kučerami, večným úsmevom a temperamentom tohto dirigenta. Ak je v živote niečo inšpirujúce, tak sú to práve ľudia ako Piotr Rubik, robiaci umenie a prácu na maximum a neskrývajúci čistú a hlbokú radosť zo života. Po de-

siatkach zamračených dní s každodenným dažďom nám bezoblačné modré nebo a amfiteáter zaliaty slnkom pripadal ako zázrak. Možno nám krásne počasie vymodlili sestričky v jednom kláštore, ktoré sa týždeň modlili za tento koncert. Alebo to bol pozdrav Jána Pavla II. priamo z neba. Ktovie.

Zloženie 120-členného orchestra bolo rovnako rôznorodé, ako aj publikum. V orchestri hrali a v zbere spievali mladí ľudia i hudobníci v najlepších rokoch či šediví páni. Nechýbalo im nič. Od mladšej nespútanosti cez hudobnú dokonalosť ste tu mohli vnímať i tichú a hlbokú dôstojnosť v hudbe a prejave. Rovnako pestrofarebné bolo aj publi-

kum. Prechádzalo od hlúčikov teenagerov cez mladých dospelých, rodičov s deťmi a ľudí v strednom veku až po starších. Nechýbali rehoľné sestričky, množstvo kňazov a významných hostí, akými boli trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák a trnavský primátor Štefan Bošák.

Keď sa dvojhodinové pásmo chýlilo ku koncu, slovenské publikum nedovolilo poľskému orchestru len tak odísť. Po poslednej piesni Piotr Rubik poďakoval publiku za prijatie a atmosféru, ktorá pohltila každého, kto sa v ten večer v amfiteátri ocitol. Nasledovalo niekoľko pridavkov, medzi nimi aj jedna skladba špeciálne pre tento večer v slovenčine, niekoľko standing ovations a neutíchajúci potlesk. Sny ľudí, ktorí verili, že raz zaznie Rubikova hudba naživo aj na Slovensku, sa splnili. Tí, ktorí možnosť zažiť koncert tohto fenomenálneho dirigenta a skladateľa premeškali (alebo ho chcú zažiť ešte raz), majú druhú šancu 17. novembra 2010 v Steel Arene v Košiciach. Tam zaznie cantobiografia Tu Es Petrus, dielo, ktoré sa stalo epitaфом Jána Pavla II.

Čo napísať na záver? Piotr Rubik povedal: „*Bol to jeden z najlepších koncertov môjho života.*“ My, ktorí sme videli, počuli a zažili, hovoríme to isté. Bol to čarovný večer, famózný koncert pod jasným nebom. Rubikova hudba je takmer neuveriteľná. A Ján Pavol II. tam v ten večer skutočne bol.

Text: -mk-; Foto: Michal Hudec,
www.ciernobielysvet.sk

Koncert Tu es PETRUS je pripravený 17. novembra 2010 o 19:00 v Steel Arene v Košiciach. Vstupenky predáva sieť Ticketportal, www.ticketportal.sk, cena vstupenky je od 22 eur.

S2G Band host'om Prievidzskej púte

Skupina S2G Band vznikla v roku 2002. Vyformovala sa zo spoločenstva Krok k Bohu (Step to God = S2G), ktoré pôsobilo v Hencovciach pri Vranove nad Topľou. Zostava sa postupne okresala na dnešných šesť hlavných členov a v priebehu niekoľkých rokov urobila veľký pokrok nielen na hudobnom poli. Ich koncerty prekvapujú živosťou, spontánnosťou a aktívnou komunikáciou s publikom. V rámci prievidzskej púte vystúpiť so svojím koncertom počas mládežníckeho programu, v sobotu 14. augusta 2010 o 18:00 hod. na Mariánskom vršku.

Leader kapely, Jožko Bubnár, sa nedávno oženil a radosť z tejto udalosti prenáša i ďalej. Okrem spevu sa venuje aj skladaniu piesní a textov. Gitarista Peter Dzurjanin hrá v kapele spolu so svojím mladším bratom Matúšom Dzurjaninom, ktorého doménou je klavír. Basgitaru a manažérske činnosti zabezpečuje Matúš Uriga. Okrem hudby sa venuje aj práci s rómskymi žiakmi. Bubeníkom kapely je Marek Hrdinský, v civilnom živote riaditeľ domu sociálnych služieb v Michalovciach. Posledným členom zoskupenia je vysokoškolák Michal Brandýs.

Samotní členovia S2G Band charakterizujú svoju hudbu ako pop-rock. Ako sami hovoria, „... našim cieľom nie je len robiť kvalitnú hudbu, ktorá je v dnešnom svete neodmysliteľnou súčasťou každého človeka, ale v prvom rade spievať v nej nie

o lacných bezduchých veciach, ale o niečom, čo môže človeka naplniť celého. O niečom, čo nám pred dvetisíc rokmi ukázal a zvestoval Ježiš Kristus počas jeho pôsobenia na zemi.“ Skupine S2G Band sa už podarilo natočiť niekoľko videoklipov a vydať tri CD (Krok k Bohu, Real Time Live 2006 a Atmosférou). V priebehu niekoľkých rokov koncertovali na mnohých miestach nielen na Slovensku, ale aj v Poľsku. Každoročne ich môžete vidieť napríklad aj na festivale Verím Pane v Námesťove.

„Za každé Vaše pozvanie na koncert, modlitbu, kúpu nášho CD a inú podporu Vám chceme poďakovať a chceme sa aj naďalej pokúšať o napredovanie v kvalite hudby, zmysluplnosti textov a o radosť z našich živých vystúpení, na ktoré s radosťou chodíme,“ tak znejú záverečné slová úvodných slov internetovej stránky mladých hudobníkov.

Nenechajte si ujsť príležitosť a podporte svojou účasťou vystúpenie S2G Band v Prievidzi. V prípade záujmu nájdete viac informácií o tomto hudobnom zoskupení na webovej stránke www.s2g.sk.

Pripravila: Petra Humajová
Foto: www.s2g.sk

Boží ľud bude piť mlieko a med

Svedectvo o uzdravení

8/10

Svedectvo

Práve som dopil šálku studeného mlieka a púšťam sa do písania jedného z mojich obľúbených životných príbehov. Obľúbil som si ho preto, lebo ukazuje, ako sa Otec o mňa stará. Stále.

Ešte ako stredoškolák, zhruba pred ôsmimi rokmi, som začal trpieť prudkými krčmi v bruchu. Stávalo sa mi to väčšinou ráno na vyučovaní. Postupne prišla bolesť, sklonil som hlavu na lavicu, chytil som sa za brucho a čakal som kým to prejde. Dalo sa to vydržať a bolesť po chvíli začala ustupovať. Keď som začal podobné ťažkosti prežívať ráno čo ráno, prestalo mi byť všetko jedno a navštívil som lekárku. Krvné testy ukázali, že mám zvýšenú citlivosť na kravské mlieko, ale že nejde o alergiu. Keď som zo stravy vypustil svoje obľúbené mlieko, problémy pominuli. Ale len na krátky čas. Bolesti sa začali postupne prejavovať aj pri jedení mliečnych výrobkov. Z roka na rok som mal silnejšiu neznášanlivosť akejkoľvek formy mlieka v strave. Aj krvné testy už jednoznačne potvrdili alergiu. Došlo to až do takeého štádia, že pred dvoma rokmi som nebol schopný jesť niekoľko typov syrov, nátierok, koláče, omáčky... Proste všetko, v čom bolo len trochu mlieka. Moja mamina mi varila tak, aby nemusela použiť mlieko. Naučila sa používať ovsené a sójové náhrady. Problém však nastal, keď som sa oženil. A to hneď dvojnásobný.

Manželka nevedela variť bez mlieka. S ťažkosťou preberala recepty a nevedela si dať so mnou rady. Vtedy sme bývali v podnájme u jednej veľmi podarenej, sedemčlennej rodiny. Hlavou všetkého bol Otecko - tak svojho otca volalo

všetkých päť detí. Z času na čas som Oteckovi pomáhal na stavbe. On sa riadil heslom: „Keď spolu robíme, tak spolu aj jeme.“ A tak mi neustále núkal mlieko, aby som sa rýchlo posilnil do práce. Keď som mu vysvetľoval, že mám na mlieko alergiu, vždy mi s nadhľadom odvetil: „Alergia, taká zbytočná choroba.“ Strašne ma to rozčuľovalo. Ako by som za to mohol ja, že mám alergiu. To bolo však ešte nič oproti poslednej poznámke ktorú na môj problém vyriekol: „Gusto, ale veď Boží ľud bude piť mlieko a med.“ To ma dostalo. Chcel som patriť do Božieho ľudu. V Biblii sa ozaj píše: Preto som zostúpil... aby som ho voviedol do krajiny... ktorá oplýva mliekom a medom (porov. Ex 3,8).

O tomto svojom probléme som sa zhováral aj s jedným z jeho synov. Daniel, skrz na skrz silný a zdravý chalanisko, mi požičal knihu, v ktorej indický kňaz opisuje, ako ho Pán uzdravil z alergie na vajíčka. Povzbudený Božím prisľúbením a svedectvom kňaza som sa modlil k Bohu, aby mi vyjaval, čo bolo tým počiatočným zážitkom, ktorý mi spôsobil traumou vedúcu k neznášanlivosti mlieka.

Zhruba po mesiaci som kráčal Bratislavou po Kamennom námestí vedľa obchodu s bicyklami, keď sa mi zrazu vybavila scéna z minulosti. Stala sa nejaký čas pred prvými príznakmi alergie. Pozeral som reláciu, v ktorej chlap vypil evidentne viac

mlieka, než bol objem jeho žalúdka – takže sa mu tam to mlieko veľmi dlho neudržalo. Pohľad na chlapa zvracajúceho mlieko vo mne vyvolal traumy a hoci som na scénu rýchlo zabudol, niečo vo mne sa nenápadne vzpriechlo a nadobudol som alergiu. Teraz však, keď som odhalil koreň svojho ochorenia, mohol som sa modliť k Pánovi, aby ma očistil od tejto negatívnej udalosti.

Po niekoľkých mesiacoch sa stala ďalšia kľúčová udalosť. Manželka Janka mi na večeru spravila grécky šalát s kopou jogurtu. Nejakto sa jej podarilo zabudnúť na moju alergiu a s obrovskou radosťou mi naložila z tejto dobroty. Keď som zbadal, čo v tom je, pripomenul som jej moje problémy. Zosmutnela a bola zúfalá, že už nevie, čo mi má robiť na jedenie. V duchu som si povedal: „Nech ma aj roztrhne od bolesti, ale keď mi ten šalát pripravila

s takou láskou a radosťou, ja ho z lásky zjem.“ Na moje počudovanie ma neroztrhlo. Áno. Nebolo mi absolútne nič. Ďalší deň sme začali testovať. Vo viere v Božie milosrdenstvo som po šiestich rokoch vypil prvýkrát šálku mlieka. A nič. Prenikla ma Božia bázeň a nevedel som uveriť vlastnému žalúdku. Že by ma Boh naozaj chcel uzdraviť?

Teraz sú tomu už dva roky, čo si s radosťou a vďakou vychutnávam mlieko, najlepšie s medom a mám to povolené aj od lekárky, lebo krvné testy tiež preukázali, že alergiu zmizla. Dôvod? Lekárom neznámy a mne úplne jasný... Táto životná lekcija ma naučila veľa o Božom zaopatrení a milosrdenstve, ale hlavne viem, že keď človek verí Bohu a verí mu s láskou, tak sa musia diať zázraky.

Augustín Ugróczy

Oznam

Spoločnosť priateľov detí z detských domovov (SPDDD) prosí o pomoc pri zabezpečovaní jednej z našich činností, ktorou je terénna sociálna práca. Pri napĺňaní poradenskej činnosti pre rodiny potrebujeme pomôcť naplniť často aj základné potreby rodín, ktoré dočasne z rôznych vážnych dôvodov a hendikepov nezvládli túto časť spoločného života.

Preto Vás prosíme o pomoc pri zabezpečovaní niektorých potrieb do rodín, najviac sa opakujú akútne potreby: trvanlivých potravín, paplóny, obliečky, deky, zariadenie bytu - sedačky, posteľ, stoličky, stoly, plynový sporák, elektrická rúra, vysávač, detská postieľka, nástupom školského roka aj po-

môcky do školy. Prosíme o zachovalé, zdravie neškodné veci. Keďže nemáme skladové priestory, sprostredkujeme čo najrýchlejšie Vašu pomoc priamo rodine bez Vašich ďalších nákladov.

Pri akejkoľvek možnej pomoci prosíme kontaktovať pobočku SPDDD na adrese: Žilinská univerzita, Bakalárska 2, 971 01 Prievidza, osobne v čase 8:00-13:00 na tel. č. 046/54 239 98, prípadne e-mailom na adrese: usmev.pd@gmail.com. Za akúkoľvek pomoc Vám vopred za rodiny ďakujeme.

Jana Kocanová, predseda pobočky a
Mária Melicherčíková, terénny sociálny pracovník

Skauti pozývajú do svojej rodiny: Pridajte sa!

8/10

Dnešná mladá generácia vyrastá v období plnom možností, technického pokroku, ale zároveň v dobe, vyznačujúcej sa množstvom nebezpečenstiev. Deti už netreba učiť hľadať informácie, ale v prvom rade vyberať si, vedieť rozlišovať, čo je dobré a čo zlé. Lebo častokrát aj to zlé je nám vykresľované ako dobré. A v tom spočíva zákernosť zla. Skaut znamená v pôvodnom preklade zved, ten čo hľadá a nachádza správnu cestu.

Skautské hnutie je v prvom rade výchovné hnutie. Ponúka mladému človeku priestor, kde môže pracovať na svojej osobnosti, na jej zdokonaľovaní. Snaží sa o to, aby dieťa nasmeroval na tú jeho cestu, originálnu, s využitím všetkých jeho špecifických kvalít, ktoré bude časom využívať nielen pre svoje dobro, ale bude túto štafetu podávať aj ďalej.

Treba však povedať, že hnutie vo výchove nikdy nenahradí úlohu rodičov. Ani to nie je jeho snahou. Chce im však pomôcť tam, kde oni už u dieťaťa „strácajú signál“. Priatelia na dieťa vo veľkej miere vplývajú, či si to uvedomuje, alebo nie. Je veľmi dôležité, kto sa okolo neho v tomto období pohybuje.

Skauting nemá patent na všetko. Dieťa sa na ňom možno nenaučí hrať na hudobnom nástroji či hrať tenis. Takisto nie je jeho cieľom, aby sa skaut naučil zakladať oheň. Jeho poslaním je pomôcť mu už v detstve rozpoznať dobro od zla.

Som otec piatich detí a štyri z nich sú skautmi už od malička. Skauting mojim deťom dáva veľa. Vychoval a stále z nich vychováva ľudí, na ktorých môžem byť pyšný. Naučil ich určitej samostatnosti a dal im veľa skúseností, ktoré sa im v živote určite zídu. Dúfam, že aj vďaka skautingu sa budú vedieť rozhodnúť vždy pre tú správnu cestu.

Lubomír Krchňavý

Veľmi často cítiť skautské myslenie zo slov, správania a konania detí aj ich kamarátov. Od malých včieľok a vlčat sa vekom dostali už oveľa ďalej. Vďaka vzorom starších bratov a sestier sa oveľa viac posunuli v zodpovednosti, ambíciách a konaní. Nie je to iba v myšlienke celého skautingu. Umrela by bez osobností. Je to živá bytosť, organizmus, ktorý sa vyvíja, rastie, mení a formuje.

Mária Melicherčíková

mama 2 skautov a 2 skautiek

Zaujala vás naša ponuka? Chcete dať svojim deťom skutočných priateľov, ktorých bude volať bratia a sestry?

Príďte na úvodnú schôdzku
10. septembra 2010 (piatok)
o 16:30 do našej klubovne na
ul. T. Vansovej 16 pri stanici.

Svätí Sedmopočetníci patróni prievidzskej gréckokatolíckej farnosti

Dekrétom vладыку Petra Rusnáka z 13. júla 2010 boli za patrónov prievidzskej gréckokatolíckej farnosti ustanovení svätí slovanskí Sedmopočetníci (Sedempočetníci). Týmto pomenovaním sa označujú svätí Cyril a Metod a ich piati najvýznamnejší učeníci - svätí Gorazd, Kliment, Naum, Angelár a Sáva. Často sa označujú ako osvietitelia, učitelia či apoštoli slovanských národov. O svätých Cyrilovi a Metodovi je toho známe pomerne viac, preto sa tu zameriame na ostatných svätých zo skupiny Sedmopočetníkov.

Najstarším prameňom, kde sa spomínajú sv. Cyril a Metod spolu s päťticou najvýznamnejších učeníkov, je Život Klimenta Ochridského od arcibiskupa Theofylakta: „*Dosiahnuc teda tento vytúžený dar milosti, (Cyril a Metod) vynachádzajú slovienske písmená, prekladajú Bohom vnuknuté Písmo z gréckeho jazyka (do bulharského), horlivo sa pričínajú schopnejším medzi žiakmi odovzdať božské náuky. Z tohto prameňa učenia sa napojili veru mnohí, spomedzi ktorých vyvolenými a vodcami zástupu sú Gorazd, Kliment, Naum, Angelár, Sáva.*“ (II, 7)

Svätý Gorazd - narodil sa okolo r. 830, pochádzal z okolia Nitry zo vznešeného rodu, čo dosvedčuje Život Metoda: „*Tento je vašej zeme slobodný muž, dobre učení v latinských knihách, pravoverný.*“ (ŽM 17) Sv. Metod ho ustanovil za svojho nástupcu na arcibiskupskom stolci. Túto pozíciu zastával len niekoľko mesiacov, až do svojho uväznenia Wichingovcami a praktickej likvidácie byzantsko-slovanskej misie. Po vyhnaní učeníkov z nášho územia už neexistuje žiadna zmienka o Gorazdovi, až v neskorých prameňoch, ktorých spoľahlivosť je dosť otázna. Otázka

Gorazdovej biskupskej chirotonie ostáva otvorená, z prameňov sa však zdá, že pri smrti sv. Metoda už bol vysväteným biskupom. Z postavenia, ktoré medzi učeníkmi zaujímal, vidno, že to bol veľmi schopný, šikovný a vzdelaný muž. Bol prvým medzi cyrilo-metodskými učeníkmi. Mnohí mu pripisujú autorstvo Života Metodovho, Kyjevských listov a ďalších diel. Nezachoval sa nám žiaden samostatný život sv. Gorazda; najviac správ o ňom sa nám zachovalo v Živote Klimenta od sv. Teofylakta Ochridského. Podľa istej tradície sú jeho ostatky uložené v katedrálnom chráme v Berate, ich pravosť je ale veľmi otázna.

Svätý Kliment - narodil sa asi medzi rokmi 830 a 840, pochádzal pravdepodobne zo slovanského obyvateľstva zvereného Metodovi na začiatku jeho štátnickej kariéry (v rokoch 840-850). Ján Stanislav sa však domnieval, že Kliment pochádzal z nášho územia. V prameňoch sa spomína, že nasledoval Metoda „*od mlada a raných rokov*“ a že poznal jeho život „*ako nikto iný*“. (Život Klimenta XXII, 65) Na kňaza bol vysvätený asi v Ríme v r. 868-869. V roku 886 sa po vyhnaní z nášho územia dostal do Plisky (Bulharsko),

Stenopísne vyobrazenie svätých Sedmopočetníkov v monastieri sv. Nauma pri Ochridskom jazere.

neskôr bol ustanovený za biskupa a učiteľa do juhozápadnej časti vtedajšieho Bulharska. Tu založil učilište a monastier na brehu Ochridského jazera. Intenzívne sa venoval prekladaniu aj originálnej tvorbe bohoslužobných a katechetických textov. Bol najplodnejším spisovateľom zo skupiny Sedmopočetníkov, dnes poznáme vyše 50 pôvodných Klimentových diel, ktorých autorstvo je nespochybniteľné, a ďalších vyše 50, kde sa o jeho autorstve diskutuje. Zomrel r. 916, jeho ostatky sú uložené v Ochride v chráme, ktorý sám dal postaviť.

Svätý Naum - pochádzal pravdepodobne zo slovanských obyvateľov Rímskej (Byzantskej) ríše, ktorí žili pri hraniciach s Bulharskom. Bol vznešeného pôvodu a pochádzal z bohatej rodiny. Jeho narodenie sa datuje okolo roku 830 (až do 840). Spolu s Klimentom tvorili dobre zohratú dvojicu asi ešte pred veľkomoravskou misiou až do Naumovej smrti. Bol jedným z (troch) učeníkov, ktorí prijali kňazskú vysviacku v Ríme v r. 868. Po vyhnaní z nášho územia (február–marec 886) odišiel do Plisky a r. 893 do juhozápadnej časti vtedajšieho Bulharska, kde

pomáhal Klimentovi. Je autorom Kánona sv. apoštolovi Andrejovi. Okolo r. 900 sa utiahol do monastiera, zomrel 23. decembra 910. Jeho hrob je podnes v monastieri na brehu Ochridského jazera, ktorý sám postavil. Existuje mnoho svedectiev o zázračných uzdraveniach, ktoré sa pri jeho hrobe alebo na jeho príhovor udiali. Na toto miesto podnes prúdia zástupy pútnikov.

Svätý Angelár - nevieme, kedy sa sv. Angelár narodil, ani odkiaľ pochádzal a či bol rodom Grék, alebo Slovan. Nemáme ani správy, či sa k solúnskym bratom pridali ešte v Grécku, alebo až na Veľkej Morave. V r. 886 bol uväznený a po vyhnaní sa spolu s Klimentom a Naumom cez Belehrad dostal do Bulharska, kde žil na dvore veľmoža Časlava. „*Ked' u neho Angelár pobudol krátku dobu, s radosťou odovzdal svoju dušu do rúk svätých anjelov*“ (ŽKlim XVI, 51). Jeho smrť sa datuje na koniec roka 886 alebo na začiatok roka 887. Ostatky svätého Angelára sa podľa tradície nachádzajú v Berate, ich pravosť je ale veľmi otázná.

Svätý Sáva - pramene nám o živote sv. Sávu nedávajú prakticky žiadne údaje. Viacerí bádatelia sa domnievajú, že Sáva bol tým kňazom (alebo diakonom), ktorého si cisár a patriarcha Fótijs ponechali pri Metodovej návšteve v Konštantínopole (okolo 882). Jeho meno nasvedčuje, že bol mníchom, a to už na začiatku cyrilo-metodskej misie. Navieme kedy a kde zomrel, ani kde je pochovaný. D. Kostič sa na základe rekonštrukcie akrostichu domnieval, že Sáva bol autorom Služby sv. Cyri-

lovi. Niektorí bádatelia pripisujú Sávovi aj Rozpravu o žaltári.

Spoločná úcta svätých slovanských Sedmopočetníkov

Najstarším prameňom, v ktorom máme doložené slovo Sedmopočetníci (po grécky επτάριθμοι), je grécka Služba sv. Sedmopočetníkom vytlačená okolo r. 1700 až 1720 pravdepodobne v Benátkach. Najstaršie spoločné zobrazenie Sedmopočetníkov máme z roku 1612 z tzv. Slimničského monastiera na brehu Prespanského jazera (Macedónsko), najstaršie vyobrazenie s nápisom επτάριθμοι (Sedmopočetníci) sa nachádza v Ardenici (Albánsko) a je z roku 1744. Iba sedem zachovaných historických prameňov uvádza všetkých učeníkov patriaciach do skupiny Sedmopočetníkov.

Vznik úcty svätých Sedmopočetníkov sa viaže s Ochridským arcibiskupstvom - autokefálnym arcibiskupstvom, ktoré ašpirovalo na patriarchát. V snahe posilniť nezávislosť Ochridského arcibiskupstva a celého regiónu sa oživovala úcta miestnych slovanských svätcov. Niektorí bádatelia datujú vznik úctu skupiny Sedmopočetníkov do stredoveku (11.-13. storočie), iní jej vznik vidia až na prelome 17.-18. storočia; otázka ostáva podnes otvorená.

V gréckokatolíckom kalendári pripadá slávenie svätých Sedmopočetníkov na 27. júla (spolu so sv. veľkomučeníkom Pantelejmonom). Zaslú-

Ikona sv. sedmopočetníkov
v beratskej katedrále.

žili by si iste viac našej pozornosti a úcty, veď stáli pri zrode samostatnej cirkvi na našom území, pri zrode našej kultúry a vzdelanosti. Dlhé roky sa napriek úkladom a nepriazni namáhali pri odovzdávaní viery našim predkom a budovaní cirkvi medzi Slovanmi u nás i na Balkáne. Na ich príhovor, Kriste Bože, spas naše duše!

Pripravil Alojz Vlčko
Zdroj: www.grkat.nfo.sk
redakčne upravené a krátené

Gréckokatolícke bohoslužby v kostole Nanebovzatia Panny Márie (Mariánsky kostol na cintoríne) v Prievidzi:

1. nedeľa v mesiaci - 10:30 hod.; 2. a 4. nedeľa v mesiaci - 15:00 hod. liturgie sú slovenské s cirkevno-slovanskými časťami.
3. a prípadne 5. nedeľu v mesiaci sv. liturgie v Prievidzi nebývajú.

15. august 2010 - Nanebovzatie Panny Márie (nedeľa), prikázaný sviatok

Č1 - A v nebi sa otvoril Boží chrám a v chráme bolo vidieť archu jeho zmluvy. Zjv 11,19a.

R - Po tvojej pravici, Pane, stojí kráľovná ozdobená zlatom. Ž 45, 10-16

Č2 - Ale Kristus vstal z mŕtvych, prvotina zosnulých... 1Kor 15,20

Ev - V tých dňoch sa Mária vydala na cestu ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý Vtedy zvolala veľkým hlasom: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone...A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“ Lk 1,39-56

22. august 2010 - 21. nedeľa v období cez rok

Č1 - Ja však poznám ich skutky a myšlienky...Prídem zhromaždiť všetky národy... Iz 66,18-21

R - Chod'te do celého sveta a hlásajte evanjelium. Ž 117, 1-2

Č2 - Je na vašu nápravu, čo znášate. Boh s vami zaobchádza ako so synmi.

Hebr 12,5-7

Ev - „Usilujte sa vojsť tesnou bránou, lebo hovorím vám: Mnohí sa budú pokúšať vojsť, a nebudú môcť. Keď hospodár vstane a zatvorí dvere a vy zostanete vonku, začnete kľopať na dvere a volať: Pane, otvor nám!- A on povie: Ja neviem odkiaľ ste! Vtedy začnete hovoriť: Jedli sme s tebou a pili, na našich uliciach si učil.- Ale on vám povie: Ja neviem odkiaľ ste, odíďte odo mňa všetci, čo pášete nepravosť! Tam bude plač a škripanie zubami...“ Lk 13, 22-30

29. august 2010 - 22. nedeľa v období cez rok

Č1 - Synu, v pokore konaj svoje práce a milovať ťa budú viac ako najslávnejších ľudí. Sir 3,19-21

R - Vo svojej добрote, Bože, pripravil si dom chudobnému. Ž 68, 4-11

Č2 - Nepriblížili ste sa k hmatateľnému a plápolajúcemu ani k čierňave, temnote a búrke. Hebr12,18

Ev - V istú sobotu vošiel do domu ktoréhosi popredného farizeja stolovať a oni ho pozorovali.- Keď zbadal, ako si pozvaní vyberali popredné miesta, povedal im toto podobenstvo: „Ak ťa niekto pozve na svadbu, nesadaj si na prvé miesto, lebo mohol pozvať niekoho vzácnejšieho, ako si ty, a prišiel by ten, čo pozval teba i jeho, a povedal by ti: Uvoľni miesto tomuto. Vtedy by si musel s hanbou zaujať posledné miesto. Ale keď ťa pozvú, chod', sadni si na posledné miesto. Potom príde ten, čo ťa pozval a povie ti: Priateľu, postúp vyššie! Vtedy sa ti dostane počty pred všetkými spolustolujúcimi. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený! Lk14,1.7-14

Farská kronika

od 25. júna 2010

do 26. júla 2010

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Agáta Čaladiková
Martin Olha
Mário Ištók
Vanessa Brosová
Kristián Kurbel
Lea Cagáňová
Juraj Činčura
Paulína Danková
Dominik Ďurdík

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Miloš - Štefan Turčan a Daniela Čulagová
Mário Géczy a Jaroslava Kopčanová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Lydia Bogdanová, 62 r.
Ján Mihálik, 64 r.
Florian Svitok, 88 r.
Mária Dolníková, 87 r.
Vojtech Dobrotka, 78 r.
Zuzana Schühtanczová, 96 r.
Jolana Sedničková, 80 r.
Júlia Balážová, 90 r.
Ing. Jozef Krausko, 76 r.
Mária Hricková, 84 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Redaktori:

M. Melicherčíková,
A. Gálová, A. Karaková,
Mgr. P. Humajová

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,30 € (9,04 Sk)

Fotografie: titulná a zadná strana,
str. 9, 10, 11 - M. Melicherčíková;
str. 2 hore a str. 4 - K. Pogorielov;
str. 2 dole a str. 17 - M. Suvák; str.
8 - K. Vlčko

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciame.

PRIEVIDZSKÁ PÚŤ

Pozývame na tradičnú púť k úcte Nanebovzatej Panne Márii
14. a 15. augusta 2010 na Mariánsky vršok v Prievidzi

PROGRAM PÚTE:

Sobota 14. 8. 2010

14:15 – modlitba Mariánskeho večeradla vo farskom kostole

15:15 – slávnostný sprievod z farského kostola sv. Bartolomeja na Mariánsky vršok

16:00 – otváracia svätá omša. Celebruje Martin Dado, dekan.

18:00 – program pre mladých. (koncert skupiny S2G band, chvály)

21:00 – večerná svätá omša. Celebruje Ján Kraus, novokňaz .

22:00 – záver programu

Nedeľa 15. 8. 2010

07:30 – svätá omša v Mariánskom kostole

10:00 – **slávnostná svätá omša na Mariánskom vršku.**
Celebruje Doc. ThDr. Juraj Spuchľák, PhD.
riaditeľ rádia Lumen.

15:30 – FARSKÝ DEŇ – DEŇ FARNOSTÍ

- program pre deti i dospelých, aby sme si boli bližší
- hry pre deti, ktoré pripravili Skauti 14. zboru v Prievidzi
- futbalový zápas ženatých proti slobodným
- tanečná hudba – hrá Necpalanka
- občerstvenie

Farský deň sa uskutoční v športovom areáli Strednej odbornej školy, T. Vansovej v Prievidzi

20:00 – záver programu

Slávnosť vyhlásenia patrónov gréckokatolíckej farnosti

Kostol Nanebovzatia Panny Márie (Mariánsky kostol) v Prievidzi, 1. 8. 2010

